

210,197 Rd. 55 $\frac{1}{2}$., og at hele Beløbet „Summa Udgifter“, der oprindeligt var 221,818 Rd. 43 $\frac{1}{2}$., og ved 2den Behandling i Landstinget blev 220,318 Rd. 43 $\frac{1}{2}$., nu bliver 221,418 Rd. 43 $\frac{1}{2}$.

Det er disse Forandringer og Rettelser, der ere blevne en Følge af de Afstemninger, der ere foregaaede ved 3die Behandling i Landstinget.

Derester fattes Lovforslaget i dets Heelhed under Forhandling.

Drieser: Jeg skal tillade mig at fremkomme med en almindelig Bemærkning, som maaffee rettest var bleven fremsat ved 1ste Behandling af Finantsloven, men som jeg dog har troet ikke at burde tilbageholde, skjøndt det er 3die Behandling. Denne almindelige Bemærkning angaaer de Besværinger og Anker, som denne gang have lydt fra flere Sider og temmelig højrøstede over, at Landstinget ikke har havt tilbørlig Tid til at behandle Loven, hvilkke, saa forekommer det mig, for Størstedelen tabe deres Vægt og Betydning, naar hensees til, at det jo berøder paa Landstingets eget Godtbestående at tage den Tid, som det anseer fornøden til tilbørlig at drøfte denne Lov, der overeensstemmende med Grundlovens § 52 ikke kan emanere, uden at begge Thingene have givet den deres Consens. De fremkomne Besværinger og Anker forekomme mig derfor kun at have Tidet at sige.

Bessely: Det vil af de Forhandlinger, som have fundet Sted, og de Vædringsforslag, der have været stillede her i Forsamlingen, være klart, at Landstinget har søgt fornemmelig at sætte 2 Principer igjennem eller at hævde dem i Finantsloven. Det er Principet om, at administrative Forholdsregler ikke have hjemme i Finantsloven, og at Loven kun har Gyldighed for eet Aar. Jeg er, som jeg allerede under de stedfundne Forhandlinger har bemærket, naturligtvis aldeles enig om Vigtigheden af disse Principer og Rigtigheden i at overholde dem. Det, som jeg havde ønsket, var, at Landstinget enten havde fuldført

Overholdelsen af disse Principer og foretaget Forandringer af andre Punkter i Finantsloven, som strede imod disse to Principer. Jeg har tidligere påvist, at der findes saadanne Bestemmelser. Jeg kan med Hensyn til den ene Forandring, der er skeet, om, at ingen Forventninger bør findes i Finantsloven, henvise til et andet Sted i Finantsloven, hvor der ligeledes findes en Bevilling, hvor der udtales en Forventning. Den findes i det fra Folkethinget komne Forslag, Pag. 22, hvori det hedder: „Det tekniske Institut i Kjøbenhavn til en udvidet Aftenundervisning for vordende Haandværkere og Haandværksvende ved Hensættelse under Institutet af det under den polytechniske Lærestalt hørende Institut for Metalarbejdere, af et forventet femårigt Bidrag paa 2,000 Rd. — 2,000 Rd.“ Der er atter en Forventning udtalt. Jeg har yttret, og jeg kan ikke fravige den Mening, at, saameget jeg end holder paa, at de rigtige Principer hævdes i Finantsloven og hævdes af Landstinget, saa har jeg dog ikke kunnet komme til den Anskuelse, at de Vædringsforslag, som ere vedtagne, burde vedtages nu, idet det fik Udseende af, at man i den sidste Time vilde søge at sætte denne Krig igjennem. Jeg har allerede gjort opmærksom paa, at med Hensyn til de Vædringsforslag, som ere stillede af den meget ærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet, er Forholdet et andet; men jeg har ikke kunnet komme til, at det vilde være rigtigt at gaae videre. Jeg antager, at denne Sag bør tages under Overveelse ved Landstingets næste Sammenkomst, saafnart Thinget er constitueret, og da navnlig den 15de § i Finantsloven, hvori Principet om, at ingen Bestemmelse udover Finantsaarets Grændser er gjældende, er hævdet og udtryffeligt udtalt. Det hedder dert: „De ved de tidligere Finantslove tagne Bestemmelser om Besparelser ved indtrædende Vacancer og lignende Forbehold skulle, forsaavidt de ikke alt ere fyldestgjorte, ogsaa være gjældende for Finantsaaret 1859—60.“ Deri er altsaa Principet tydeligt hævdet. Det er den Paragraph, som efter min Formenting burde ved Landstingets næste Session tages under alvorlig Overveelse, idet man skulde gennemgaae alle Finantslovene og see,